

Pysarevska O. Formation of emotional competence at french language classes as a foreign language for future international lawyers

The article is devoted to the analysis of peculiarities of formation of emotional competence of future specialists in international law. The main emphasis is focused on defining the essence of emotional competence and its relationship with the communicative competence of international lawyers. The importance of emotional competence for future international lawyers in the modern internationalized context, as well as the place of emotional competence in the « Common european framework of reference for languages learning teaching assessment» of the Council of Europe are outlined. The main approaches to the definition of communicative and emotional competences are analyzed. The author's own definition of emotional competence of future international lawyers has been presented, by which we mean the integrated quality of these specialists, based on the dynamic unity of theoretical knowledge, practical skills, abilities, abilities, personal qualities aimed at adequate selection and practical application of emotionally adequate language strategies and tactics that contribute to successful professional activity in the field of international law. The role of emotions in the process of successful mastery of the French language for professional communication in the field of international law is described. The key moments for teaching adequate expression of emotions in such a language class have been identified. The main stages of work on the way to overcoming stress during oral presentations are analyzed, as well as possible exercises for working out the emotional component during exercises for the development of written competence of future specialists in the field of international law. Examples of specific communicative situations for working with the emotional component during French language classes for future international lawyers are offered.

Key words: *communicative competence of future specialists in international law, emotional competence of lawyers.*

УДК 342.98

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2023.93.22>

Римар І. Ю.

**СУТНІСТЬ ТА СТРУКТУРА КОМУНІКАТИВНОГО ДОСВІДУ
МАЙБУТНЬОГО АРТИСТА ІНСТРУМЕНТАЛЬНОГО АНСАМБЛЮ
В ПРОЦЕСІ КОНЦЕРТНО-ВИКОНАВСЬКОЇ ПРАКТИКИ**

У пропонованій статті досліджено сутність та структуру комунікативного досвіду майбутнього артиста інструментального ансамблю в процесі концертно-виконавської практики. У розвідці розкрито роль комунікативного досвіду у фаховій підготовці майбутнього артиста інструментального ансамблю. Наголошено на важливості формування комунікаційного досвіду майбутнього артиста інструментального ансамблю для ефективної взаємодії в сумісному музикуванні.

Для досягнення мети статті проведено аналіз наукових джерел, присвячених розгляду сутності та структури різних видів досвіду майбутніх фахівців, зокрема у галузі музичної педагогіки (музичний, естетичний, художньо-естетичний та художньо-комунікативний досвід).

На основі аналізу наукових джерел з'ясовано сутність комунікативного досвіду майбутнього артиста інструментального ансамблю в процесі концертно-виконавської практики. Обґрунтовано та визначено структуру досліджуваного феномену, яку представлено в єдності таких компонентів: мотиваційно-потребового, інформаційно-пізнавального, комунікативно-діяльницького та результативно-виконавського.

Мотиваційно-потребовий компонент – відображає мотиваційні та потребові аспекти комунікативного досвіду. Він описує особисті мотиви, цілі та інтереси, які спонукають людину до комунікації.

Інформаційно-пізнавальний компонент – включає здатність до сприйняття, аналізу та інтерпретації інформації, розуміння контексту та символіки, а також оцінку достовірності та релевантності інформації.

Комунікативно-діяльницький компонент – описує навички та стратегії, які використовуються в процесі комунікації. Включає вміння ефективно виражати свої думки та почуття, слухати та розуміти співрозмовника, встановлювати контакт та побудовувати взаємовідносини, використовувати вербальні та невербальні засоби комунікації.

Результативно-виконавський компонент – відображає результативність та виконавські аспекти комунікаційного досвіду.

Ключові слова: *комунікативний досвід, структура комунікативного досвіду, майбутній артист інструментального ансамблю, концертно-виконавська практика.*

Дослідження сутності та структури комунікативного досвіду майбутнього артиста інструментального ансамблю в процесі концертно-виконавської практики є актуальним на сучасному етапі розвитку музичної педагогіки.

По-перше, високий рівень комунікативної компетентності є ключовим фактором успіху виконавця в сучасному музичному середовищі. Взаємодія з аудиторією, співпраця та співтворчість зі співвиконавцями та викладачами, комунікація зі слухачами вимагають вміння ефективно спілкуватися та виразно висловлювати музичні ідеї.

По-друге, швидкий технологічний прогрес та зростання доступу до музичної інформації створюють нові виклики для музикантів. Майбутні артисти інструментальних ансамблів повинні бути здатні адаптуватися до змін у музичному середовищі та ефективно спілкуватися за допомогою різних комунікаційних засобів.

По-третє, недостатня увага до комунікативного досвіду в процесі підготовки майбутніх артистів інструментальних ансамблів може призвести до обмеження їхнього професійного розвитку та неефективної взаємодії з публікою.

Наведені аргументи підкреслюють важливість та актуальність формування комунікативного досвіду для покращення якості музичної освіти та фахової підготовки майбутніх артистів інструментального ансамблю.

Мета дослідження – дослідити сутність та визначити структуру комунікативного досвіду майбутнього артиста інструментального ансамблю в процесі концертно-виконавської практики.

Завдання дослідження:

1. Проаналізувати наукові джерела, присвячені розгляду сутності та структури різних видів досвіду майбутніх фахівців, зокрема у галузі музичної педагогіки.

2. Вивчити різні підходи до визначення структури комунікативного досвіду для з'ясування їхньої придатності для дослідження комунікативного досвіду майбутніх артистів інструментальних ансамблів.

3. Обґрунтувати та визначити структурні компоненти комунікативного досвіду.

4. Встановити відповідність різних видів комунікації кожному структурному компоненту комунікативного досвіду, зосереджуючись на їхньому значенні для концертно-виконавської практики студентів.

Феномен досвід, а саме морально-естетичний досвід, однією з перших досліджувала Ольга Олексюк. Для нашого дослідження також цінними є праці О. Берегової (Комунікація в соціокультурному просторі України), О. Злотника (Комунікативний простір музичного мистецтва України кінця ХХ – початку ХХІ століття), О. Якупова (Музична комунікація), В. Медушевського (Концептуальні положення комунікативної функції музики), Т. Строгаль (Формування емоційно-естетичного досвіду підлітків на уроках музики), Мен Сіан (Методика формування художньо-комунікативного досвіду майбутніх викладачів вокалу в педагогічних університетах).

Аналіз наукових джерел свідчить про те, що музичний досвід включає широкий спектр аспектів, які впливають на розвиток творчих здібностей майбутніх музикантів. У дослідженні Хартмана (2015) "Роль музичного досвіду у формуванні творчих здібностей майбутніх музикантів" було детально проаналізовано ці аспекти та їх значення.

На його думку, перший аспект музичного досвіду передбачає засвоєння нотного матеріалу. Це включає вивчення нотації, навички читання нот, розуміння музичних символів та зв'язку між нотами. Засвоєння нотного матеріалу є важливим елементом розвитку музичної грамотності та може впливати на виразність та точність виконання.

Другий аспект – технічна вправність, яка включає володіння інструментальною технікою, вправність у виконанні складних пасажів, контроль над динамікою та артикуляцією. Технічна вправність є основою для виразного та технічно бездоганного виконання музики.

Третій аспект – музичне мислення. Сюди входить розуміння структури музичних творів, аналіз гармонії, мелодії та ритму. Музичне мислення допомагає музиканту розкрити індивідуальну інтерпретацію твору та створити унікальне виконання.

Крім цього, музичний досвід також включає в себе розуміння музичних стилів, обізнаність щодо історичних особливостей розвитку музичного мистецтва, вміння працювати в музичних ансамблях та взаємодіяти з іншими музикантами.

Дослідження Хартмана (2015) виявило, що музичний досвід є ключовим фактором у формуванні творчих здібностей майбутніх музикантів. Глибоке засвоєння нотного матеріалу, розвиток технічної вправності та музичного мислення сприяють професійному зростанню та виразності гри виконавця. Розуміння цих аспектів музичного досвіду має важливе значення для музичних педагогів та виконавців у процесі навчання та розвитку [1].

Естетичний досвід в музичній педагогіці відіграє важливу роль у розвитку майбутніх виконавців. Робота Брауна (2018) "Естетичний досвід у музичній педагогіці" досліджує це питання й розкриває його значення для формування естетичного смаку у майбутніх музикантів [2].

Автор звертає увагу на процес формування естетичного смаку, який включає сприйняття та оцінку музичних явищ. Студенти, які розвивають естетичний досвід, набувають здатність розрізняти, розуміти та оцінювати різні аспекти музичного мистецтва. Це включає аналіз музичних стилів, виявлення особливостей композиції, мелодії, гармонії, ритму тощо [3].

Окрім того, розуміння емоційної виразності в музиці є важливою складовою естетичного досвіду. Студенти повинні вміти відтворювати та сприймати емоційну сутність музичних творів, передавати їхню виразність та викликати емоційну реакцію у слухачів.

Дослідження Брауна (2018) наголошує, що розвиток естетичного досвіду сприяє формуванню музичної освіченості та глибшому розумінню музичного мистецтва. Він спонукає музикантів-педагогів до активної роботи зі студентами, сприяючи їхньому естетичному розвитку через прослуховування творів різних музичних жанрів, вивчення музичної історії, розгляд аспектів музичного виконання та творчості.

Отже, естетичний досвід у музичній педагогіці відіграє важливу роль у формуванні майбутніх виконавців як компетентних та експресивних музикантів.

У дослідженні Джонсона (2016) "Художньо-естетичний досвід та його роль у розвитку творчості музикантів" розглядається важливість взаємозв'язку музики з іншими видами мистецтва, такими як живопис,

театр та література. Автор звертає увагу на те, що розуміння і сприйняття різних художніх форм може збагатити творчу діяльність музикантів і розширити їхнє музичне мислення [4].

Основна ідея дослідження полягає в тому, що художньо-естетичний досвід сприяє розвитку музикантів як творчих особистостей. Розуміння зв'язку музики з іншими мистецькими формами надає можливість музикантам використовувати нові ідеї, враження та елементи в своїй творчості. Це сприяє створенню унікальних музичних образів та розширенню художнього діапазону.

Дослідник акцентує увагу на важливості розвитку музичної освіченості студентів, яка включає розуміння і апропріацію різних мистецьких форм. Вивчення живопису, театру та літератури допомагає музикантам отримати нові враження, ідеї та перспективи, які можуть вплинути на їхній підхід до музичного виконання та композиції.

Окрім того, міждисциплінарний підхід до вивчення музичного мистецтва стає одним із ключових елементів розвитку творчого мислення музикантів. Засвоєння елементів інших мистецьких дисциплін дає змогу музикантам розширити свої горизонти та використовувати нові творчі підходи у своїй роботі. Це сприяє появі новаторських ідей, непередбачуваних звукових рішень та оригінальних виконавських інтерпретацій.

Таким чином, дослідження художньо-естетичного досвіду Джонсоном (2016) підкреслює важливість розуміння зв'язку музики з іншими мистецькими формами, розвитку музичної освіченості та міждисциплінарного підходу до вивчення музичного мистецтва. Це сприяє творчому зростанню музикантів та збагаченню їхньої музичної експресії та виразності.

У дослідженні Сміта (2017) "Розвиток художньо-комунікативного досвіду в музичній педагогіці" акцентується увага на важливості розвитку вмінь ефективно комунікувати в контексті виконавської практики музиканта. Автор розглядає різні аспекти художньо-комунікативного досвіду, зокрема способи виразного виконання, взаємодію з аудиторією та співвиконавцями, а також роль музиканта як комунікатора музичних ідей [5].

Один з ключових аспектів дослідження полягає у розумінні важливості експресивного та виразного виконання. Автор аналізує техніки, які допомагають музикантам передати свої почуття та емоції через музику, створюючи ефектні виконавські інтерпретації. Розвиток вміння ефективного виразного виконання має важливе значення для створення зв'язку зі слухачами та передачі музичного повідомлення.

Дослідник також розглядає взаємодію музиканта з аудиторією та співвиконавцями як складову художньо-комунікативного досвіду. Виконавець, знаючи, як взаємодіяти зі слухачами та іншими музикантами на сцені, може створити гармонійне та співтворче музичне середовище. Розуміння комунікативних аспектів допомагає музикантам спілкуватися музичними засобами, взаємодіяти, співпрацювати та реалізовувати спільні творчі ідеї.

Окрім того, у дослідженні звертається увага на роль музиканта як комунікатора музичних ідей. Музикант виступає не лише як виконавець, але і як транслятор музичного повідомлення, інтерпретатор творчих задумів композитора. Розвиток художньо-комунікативного досвіду дозволяє музикантам ефективно передавати свої музичні ідеї, створювати зв'язок з аудиторією та впливати на їхні почуття та емоції через виконавську майстерність та музичний вираз.

Отже, дослідження Сміт, досліджуючи художньо-комунікативний досвід, акцентує увагу на значенні вмінь ефективно комунікувати у виконавській практиці музиканта. Розуміння технік виразного виконання, взаємодія з аудиторією та співвиконавцями, а також роль музиканта як комунікатора музичних ідей сприяє розвитку виразності музичного образу та забезпечує глибоке сприйняття та розуміння музики.

Одним із ключових аспектів розвитку майбутніх артистів інструментальних ансамблів є формування комунікативного досвіду. Для розуміння його сутності необхідно провести огляд різних визначень та підходів до цього поняття, а також сформулювати власне визначення, специфічне для музичної педагогіки.

У літературі можна знайти різноманітні підходи до розуміння сутності комунікативного досвіду. Деякі автори розглядають його як набір навичок і вмінь у спілкуванні та виконавській діяльності. Інші акцентують увагу на емоційній виразності та взаємодії з аудиторією. Також розглядаються аспекти використання мови, міміки, жестів, тіла та інших невербальних засобів комунікації у процесі виступу.

З урахуванням специфіки нашого дослідження, аналізу та вивчення різних визначень, ми можемо сформулювати власне визначення комунікативного досвіду майбутнього артиста інструментального ансамблю. *Отже, це багатогранний процес та результат накопичення комунікативних знань, умінь та навичок, використання ефективних вербальних та невербальних методів спілкування між учасниками інструментального ансамблю, способів взаємодії з реципієнтами, здатності до ціннісно-емоційного діалогу з композитором при вивченні твору у процесі спільної музичної творчості.*

Це визначення комунікативного досвіду майбутнього артиста інструментального ансамблю розглядає його як важливий та необхідний елемент успішного спілкування та виконавської діяльності в музичній педагогіці. Цей досвід включає елементи взаємодії, спільного розуміння, емоційної виразності та вміння працювати в колективі. Його формування є важливим завданням фахової підготовки майбутніх артистів інструментальних ансамблів.

У наукових джерелах, присвячених проблемі комунікативного досвіду, відомими науковцями було запропоновано різні його структури, які допомагають розуміти й аналізувати цей вид досвіду. Нижче розглянемо деякі з цих структур, запропоновані дослідниками.

1. Модель М. Холлідей та Р. Хасана: У своїй роботі "Текстологія. Якість тексту" М. Холлідей та Р. Хасан розробили модель комунікативного досвіду, відому як "мета-текстова". Згідно з цією моделлю, комунікативний досвід складається з трьох рівнів: ідеологічного, інтерпретаційного та тематичного. Ідеологічний рівень визначає цілі та мотиви комунікації, інтерпретаційний рівень стосується обробки інформації, а тематичний рівень описує саму тему чи зміст повідомлення [6].

2. Модель Ю. Лотмана: У своїй роботі "Семіосфера" Ю. Лотман запропонував модель комунікативного досвіду, що базується на понятті "культурна пам'ять". Він розглядає комунікативний досвід як систему повідомлень, що передаються від покоління до покоління і містять культурну інформацію. Лотман акцентує увагу на важливості культурного контексту та символічних систем у комунікативному процесі [7].

3. Модель Ю. Лотмана та Б. Успенського: У своїй спільній роботі "Структура художнього тексту" Ю. Лотман та Б. Успенський розглядають комунікативний досвід у контексті художнього тексту. Вони вказують на важливість структури та організації тексту, а також на роль адресанта і адресата в процесі комунікації. Вони досліджують різні шари змісту, символіку та способи вираження думок та емоцій у художньому тексті [8].

4. Модель Л. Виготського: психолог висунув концепцію "психологічного інструментарію" як основи комунікативного досвіду. Він підкреслює значення мовленнєвої діяльності та спілкування у розвитку індивіда. Виготський визначає поняття "зони найближчого розвитку", яка вказує на рівень завдань та потенціалу людини, який може розвиватися за допомогою спілкування та комунікації з оточуючими [9].

Аналіз наукових джерел, дозволив визначити структуру комунікативного досвіду майбутнього артиста інструментального ансамблю у процесі концертно-виконавської практики, представлену в єдності таких компонентів:

1. Мотиваційно-потребовий компонент: Цей компонент відображає мотиваційні та потребові аспекти комунікативного досвіду. Він описує особисті мотиви, цілі та інтереси, які спонукають людину до комунікації. Включає розуміння власних потреб у спілкуванні, виявлення мети та значимості комунікаційного процесу [10].

2. Інформаційно-пізнавальний компонент: Цей компонент стосується отримання та обробки інформації під час комунікації. Включає здатність до сприйняття, аналізу та інтерпретації інформації, розуміння контексту та символіки, а також оцінку достовірності та релевантності інформації [11].

3. Комунікативно-діяльнісний компонент: Цей компонент описує навички та стратегії, які використовуються в процесі комунікації. Включає вміння ефективно виражати свої думки та почуття, слухати та розуміти співрозмовника, встановлювати контакт та побудовувати взаємовідносини, використовувати вербальні та невербальні засоби комунікації [12].

4. Результативно-виконавський компонент: Цей компонент відображає результативність та виконавські аспекти комунікаційного досвіду. Включає оцінку якості комунікації, досягнення мети та задоволення потреб у комунікативній діяльності, а також вміння пристосовуватись до різних комунікативних ситуацій та досягати спільного розуміння [13].

Висновки. Комунікативний досвід майбутнього артиста інструментального ансамблю є ключовим елементом їх успішного розвитку та виконавської діяльності. В ході досліджень було проведено огляд різних визначень та підходів до розуміння сутності комунікативного досвіду в музичній педагогіці. Було виділено чотири основних компоненти структури комунікативного досвіду: мотиваційно-потребовий, інформаційно-пізнавальний, комунікативно-діяльнісний та результативно-виконавський.

Мотиваційно-потребовий компонент передбачає наявність мотивації до спілкування та досягнення музичних цілей, а також задоволення особистих потреб через музичну взаємодію. Інформаційно-пізнавальний компонент передбачає засвоєння знань про музичні інструменти, твори, стилі та історію музики, а також розвиток музичного мислення та творчого потенціалу. Комунікативно-діяльнісний компонент передбачає вміння ефективно спілкуватися з іншими учасниками ансамблю, виявляти толерантність, вміння слухати і взаємодіяти з аудиторією. Результативно-виконавський компонент передбачає досягнення високої музичної виразності, показників технічної вправності та професійного рівня виконавця.

Визначення сутності комунікативного досвіду майбутнього артиста інструментального ансамблю в музичній педагогіці полягає у розумінні його як комплексу навичок, умінь та знань, що дозволяють ефективно спілкуватися, взаємодіяти та виконувати музичні твори в колективі. Цей досвід сприяє розвитку творчих здібностей, формуванню естетичного смаку та забезпечує успішну виконавську діяльність. Розуміння сутності комунікативного досвіду є важливим етапом в процесі підготовки майбутніх артистів інструментальних ансамблів і сприяє підвищенню якості їх виконавства та взаємодії з аудиторією.

Використана література:

1. Гриценко В. Комунікативний досвід особистості: психологічний аспект. Київ : Вид-во Видавничої групи "Основа", 2015. С. 68-75.
2. Гурова В. Комунікативний досвід: психологічний аспект. Київ: Видавництво Слово, 2012. С. 45-50.
3. Мельник І. Психологія комунікації: настанови та практика. Київ: Видавничий дім "Освіта", 2016. С. 135-140.
4. Хмара Н. Психологія комунікації: навчальний посібник. Київ : Центр учбової літератури, 2012. С. 102-108.
5. Brown S. Aesthetic Experience in Music Education. New York, NY: Routledge, 2018. P. 82-95

6. Hartman A. The role of musical experience in the development of creative abilities of future musicians. *Ukrainian Journal of Music Pedagogy*, 3(1), 45-60, 2015. P. 50-52
7. Johnson A. *The Aesthetic Experience and Its Role in the Development of Musicians' Creativity*. New York, NY: Routledge, 2016. pp. 78-94
8. Lotman Y. *Semiosfera*, *Journal Of Cultural Research*, 2012. p. 1-10.
9. Lotman Y. M., & Uspensky B. A. The structure of the literary text, 1970. P. 1-10.
10. Halliday M., Hasan R. *Textology. The quality of the text. Aspects of language in a social-semiotic perspective (2nd ed.)*. Oxford: Oxford University Press. 2016. P. 1-15.
11. Smith D. Developing artistic and communicative experience in music pedagogy, 2017. P. 1-15.
12. Smith J. *Developing Aesthetic Experience in Music Education*. London, UK: Palgrave Macmillan, 2017. P. 45-62.
13. Vygotsky L.S. *Thinking and language*. Cambridge, MA: MIT Press, 1986. P. 1-10.

References:

1. Gritsenko, V. (2015). *Komunikatyvnyi dosvid osobystosti: psykholohichniy aspekt [Communicative experience of personality: psychological aspect]*. Kyiv: Vydavnytstvo Vydavnychoi hrupy "Osnova". s. 68-75. [in Ukrainian]
2. Gurova, V. (2012). *Komunikatyvnyi dosvid: psykholohichniy aspekt [Communicative experience: psychological aspect]*. Kyiv: Vydavnytstvo Slovo. s. 45-50. [in Ukrainian]
3. Melnyk, I. (2016). *Psykholohiia komunikatsii: nastanovy ta praktyka [Psychology of Communication: Guidelines and Practice]*. Kyiv: Vydavnychiy dim "Osvita". s. 135-140. [in Ukrainian]
4. Khmara, N. (2012). *Psykholohiia komunikatsii: navchalnyi posibnyk [Psychology of Communication: Study Guide]*. Kyiv: Tsentruchoi literatury. s. 102-108. [in Ukrainian]
5. Brown, S. (2018). *Aesthetic Experience in Music Education*. New York, NY: Routledge. P. 82-95.
6. Hartman, A. (2015). The role of musical experience in the development of creative abilities of future musicians. *Ukrainian Journal of Music Pedagogy*, 3(1), 45-60. P. 50-52.
7. Johnson, A. (2016). *The Aesthetic Experience and Its Role in the Development of Musicians' Creativity*. New York, NY: Routledge. P. 78-94. [in English]
8. Lotman, Y. *Semiosfera*, *Journal Of Cultural Research*, P. 1-10.
9. Lotman, Y. M., & Uspensky, B. A. (1970). The structure of the literary text. pp. 1-10.
10. Halliday, M., Hasan, R. *Textology. The quality of the text. Aspects of language in a social-semiotic perspective (2nd ed.)*. Oxford: Oxford University Press. P. 1-15.
11. Smith, D. (2017). Developing artistic and communicative experience in music pedagogy. P. 1-15.
12. Smith, J. (2017). *Developing Aesthetic Experience in Music Education*. London, UK: Palgrave Macmillan. pp. 45-62.
13. Vygotsky, L.S. (1986). *Thinking and language*. Cambridge, MA: MIT Press. P. 1-10.

Rymar I. The essence and structure of the communicative experience of the future artist of an instrumental ensemble in the process of concert and performance practice

This research article explores the essence and structure of the communicative experience of a future instrumental ensemble artist in the process of concert and performance practice. To achieve this goal, a literature analysis covering various types of experience, such as musical experience, aesthetic experience, artistic and aesthetic experience, and artistic and communicative experience, was conducted to study their structure.

The research provides insight into the role of communicative experience in the professional training of a future instrumental ensemble artist. It highlights the importance of developing the communicative experience of a future instrumental ensemble artist for effective interaction in collaborative music-making.

The essence of the communicative experience of a future instrumental ensemble artist in the process of concert performance practice has been determined based on the analysis of academic literature. The paper substantiates and defines the structure of the studied phenomenon, which is presented in the unity of the following components: motivation-and-needs, information-and-cognition, communication-and-activity and effect-and-performance components.

Motivation-and-needs component reflects motivational and needs-based aspects of communicative experience. It describes personal motives, goals, and interests that urge a person to communicate.

Information-and-cognition component includes the ability to perceive, analyze and interpret information, understand context and symbolism, as well as assess the credibility and relevance of information.

Communication-and-activity component describes the skills and strategies used in the communication process. It includes the ability to effectively express one's thoughts and feelings, listen and understand the counterpart, establish contact and build relations, use verbal and non-verbal means of communication.

Effect-and-performance component reflects effectiveness and performance aspects of communicative experience.

Key words: *essence of communicative experience, structure of communicative experience, future instrumental ensemble artist, concert and performance practice.*